

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/286/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313206531
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4313206531.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s. r. o., IČO: 26429705, so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s. r. o., IČO: 36864421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Q. C., R.. XX.XX.XXXX, D. T. XX, o zaplatenie 915,00 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.
Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava postúpil tunajšiemu súdu po príslušnosti žalobu podanú žalobcom dňa 28.03.2013, ktorou sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáha uplatnenia pohľadávky ako právnická osoba so sídlom v členskom štáte Európskej únie (v Českej republike) cestou vyplneného vzorového tlačiva A, v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). Žalobca si titulom zmenky uplatnil právo na zaplatenie zmenkovej sumy 915,00 EUR, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, 6 % ročný úrok zo sumy v zmysle návrhu, zmenkovú odmenu vo výške 1/3-iny percenta zmenkovej sumy, teda 3,55 EUR a náhradu trov konania.

Vecnú príslušnosť všeobecného okresného súdu (teda súdu podľa bydliska žalovaného) žalobca odôvodnil článkom 25 Nariadenia v spojení s oznámením, ktoré Slovenská republika uskutočnila vo vzťahu ku Komisii, podľa ktorého príslušnými súdmi na vydanie rozsudkov v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu budú v SR okresné sudy. Žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil právny predchodca žalovaného T. C. dňa 28.01.2009 na zmenkovú sumu 1.064,00 EUR, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 23.05.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Žalobca disponuje len originálom zmenky a nemá informácie o akýchkoľvek iných potenciálne existujúcich vzťahoch právneho predchodcu žalovaného a predchádzajúceho majiteľa zmenky, ktorá bola v tomto konaní uplatnená. Zmenka bola vystavená 28.01.2009 (dátum vystavenia) na sumu 1.064,00 EUR, pričom do jej textu bol poňatý záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 %-ým denným úrokom od 23.05.2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil sumu 149,00 EUR. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal skutočnosť predloženia zmenky na platenie zistiť verejnou listinou. K návrhu žalobca predložil originál zmenky, plnomocenstvo, výpis z obchodného registra žalobcu a osvedčenie na registráciu pre daň z pridanej hodnoty. Súčasne žalobca uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

Keďže účastníkom konania na strane žalobcu je zahraničná právnická osoba, právomoc súdu Slovenskej republiky je daná s poukazom na článok 2 bod 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 a keďže v predmetnej veci ide o cezhraničné konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, príslušnosť Okresného súdu Levice je daná podľa článku 11 Preambuly, článku 4 bod 1 a článku 25 bod 1 písm. a) Nariadenia č. 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože Slovenská republika ako zmluvná strana Nariadenia oznámila Komisii, že príslušnými súdmi na vydanie rozsudkov v európskom konaní s nízkou hodnotou sporu budú v SR okresné sudy, pričom žalobca si miestnu príslušnosť súdu vybral podľa bydliska žalovaného.

Dňa 31.07.2014 bolo právnenému predchodcovi žalovaného T. C. doručené tlačivo na uplatnenie pohľadávky (návrh), fotokópia zmenky a tlačivo „C“ na odpoveď. Žalovaný v Nariadení stanovenej 30-dňovej lehote po doručení na návrh neodpovedal, tlačivo „C“ na odpoveď súdu nezaslal, ani sa žiadnym iným spôsobom k návrhu nevyjadril.

Následne lustráciou v Registri obyvateľov SR súd zistil, že T. C., R.. XX.XX.XXXX zomrel počas konania dňa 26.11.2014 v Nitre. Dedičské konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 16D/207/2014 bolo ukončené vydaním osvedčenia o dedičstve zo dňa 14.01.2016, právoplatné dňa 29.01.2016, pričom celé dedičstvo nadobudol Q. C.Z., R.. XX.XX.XXXX s tým, že zodpovedá aj za pohľadávku spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. v zmysle Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX do výšky nadobudnutého dedičstva.

Podaním zo dňa 21.12.2015 žalobca zobral svoj návrh čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného úroku vo výške 0,25 % denne, preto súd uznesením zo dňa 12.04.2016 č. k. 9C/286/2013-48 konanie v časti prevyšujúcej zmenkový úrok 0,06 % denne zastavil.

Súd považoval za potrebné pre vykonanie dokazovania oboznámiť sa s exekučným spisom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 12Er/512/2010, z neho najmä Zmluvou o úvere č. 4800070 zo dňa 28.01.2009, za účelom zistenia, či predmet konania nesúvisí so spotrebiteľskými vzťahmi, nakoľko v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je súd v každom štádiu konania a v každom druhu konania povinný z úradnej povinnosti skúmať, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský právny vzťah a teda či sa na konkrétny právny vzťah použijú právne normy spotrebiteľského práva za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľa.

Vzhľadom na to, že žiaden z účastníkov o nariadenie ústneho pojednávania nepožiadali a súd to nepovažoval za potrebné, súd pojednávanie nenariadil a dňa 26.05.2016 oznámil vyvesením na úradnej tabuli súdu termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 24.06.2016, kedy aj rozsudok verejne vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom, ako aj zaobstaranými súdom a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 28.01.2009 uzatvorila spoločnosť POHOTOVOSTĚ s právnym predchodcom žalovaného T. C. na predtlačenom formulári Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, podľa ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 400,00 EUR. Právny predchodca žalovaného sa zaviazal zaplatiť požičanú sumu zvýšenú o poplatok vo výške 340,00 EUR, spolu 740,00 EUR v 10 mesačných splátkach po 74,00 EUR počnúc dňom 18.02.2009. V Zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru, ani RPMN, priemerná RPMN. Právny predchodca žalovaného podpisom v osobitnom rámečku formulára Zmluvy o úvere potvrdil prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v Zmluve o úvere v ten istý deň.

Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ.

Zo zmenky vystavenej právnym predchodcom žalovaného dňa 28.01.2009 na rad POHOTOVOSTĚ, s.r.o., vyplýva, že do zmenky bola vpísaná suma 1.064,00 EUR a zmenkový úrok 0,25 % denne od 23.05.2009.

Zmenka bola splatná pri predložení (vistazmenka) s doložkami „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. V pravom hornom rohu zmenky sa v rámciku nachádza číslo zmluvy XXXXXXXX. Zároveň zo zmenky vyplýva, že bola prevedená rubopisom na žalobcu.

Z exekučného spisu Okresného súdu Levice pod sp. zn. 12Er/512/2010 súd zistil, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne konanie zastavil.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k), l) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku; obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa čl. I § 10 zákona č. 191/1950 Zb. ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nedbanlivosťou.

Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I § 14 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky.

Podľa čl. I § 17 zákona č. 191/1950 Zb. kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. v znení od 23. 12. 2015, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa čl. I § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. v znení od 23. 12. 2015, v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti 1) odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Vzhľadom na zhodu čísla uvedeného na zmenke s číslom Zmluvy o úvere, zhodu údajov o vystaviteľovi a pôvodnom remitentovi zmenky s údajmi o veriteľovi a dlžníkovi v Zmluve o úvere a na zhodu dátumu vystavenia zmenky s dátumom podpisu Zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že zmenka predložená žalobcom bola vystavená právnym predchodcom žalovaného ako zabezpečovacia zmenka k Zmluve o úvere č. XXXXXXX. Zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy bol do zmenky doplnený dodatočne, o čom svedčí aj iný spôsob vyplnenia týchto údajov (technickými prostriedkami). Vo všeobecnosti môže mať zmenka vystavená dlžníkom pri podpise úverovej zmluvy resp. pri prevzatí úveru buď uhradzovaciu alebo zabezpečovaciu funkciu. V danom prípade, keďže ide o spotrebiteľský úver, je však uhradzovacia funkcia vylúčená vzhľadom na výslovný zákaz splnenia dlhu zmenkou alebo šekom ustanovený v § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na rozdiel od zabezpečovacej funkcie zmenky, ktorá bola v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi zakázaná až s účinnosťou od 01.01.2011.

S poukazom na uvedené súd zmenku predloženú žalobcom, ktorá bola nesporne vystavená v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru právnemu predchodcovi žalovaného, považoval len za zabezpečovaciu zmenku, nie za samostatnú a nezávislú zmenku prijatú na uhradenie dlhu žalovaného.

Predmetom tohto konania je teda nárok žalobcu vyplývajúci z vlastnej vistazmenky vystavenej právnym predchodcom žalovaného pôvodne vo forme blankozmenky na zabezpečenie nárokov spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zo Zmluvy o úvere, a preto súd v prvom rade skúmal platnosť zmluvy.

Ustálil, že Zmluva o úvere č. XXXXXXX je spotrebiteľskou zmluvou. K uvedenému záveru dospel s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, ako aj skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah. Okrem toho bol toho názoru, že v danom prípade sa jedná aj o spotrebiteľský úver upravený Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to i napriek tomu, že v Zmluve o úvere je zaznačená kolónka účelu úveru „na výkon povolania“, nakoľko žalobca, ako ani spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. v exekučnom konaní nepreukázali opak. Keďže pri pochybnostiach o obsahu zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší a účel vyznačený v zmluve nebol preukázaný, súd mal za to, že uvedený úver bol poskytnutý na iný účel ako na výkon povolania, zamestnania, podnikania. Rovnako tak súd vylúčil aplikáciu § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že finančné prostriedky boli veriteľom dlžníkovi fakticky odovzdané a prevzaté pri podpise zmluvy, teda sa jedná o zmluvu o pôžičke. Navyiac, aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka nebráni ani skutočnosť, ak by zmluva bola uzatvorená ako absolútny obchod, pretože aj napriek tomu je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj je nezanedbateľnou skutočnosťou, že v danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej však absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a o priemernej RPMN. Ich neuvedenie má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku.

Po preskúmaní celej Zmluvy o úvere dospel súd k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je v nej hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to

najmä v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (spísanie notárskej zápisnice prostredníctvom splnomocnenca, uzatvorenie záložnej zmluvy prostredníctvom splnomocnenca, niekoľkonásobné zmluvné pokuty, blankozmenka) a zároveň je celá zmluva a všeobecné podmienky koncipované výlučne na prospech veriteľa, obsahujú prakticky len povinnosti dlžníka a práva a výhody veriteľa. Vzhľadom na nerovnosť podmienok účastníkov zmluvy vyjadrenú v takmer všetkých ustanoveniach zmluvy sa celá zmluva (jej obsah i účel) prieči dobrým mravom. Skutočnosť, že sa zmluva prieči dobrým mravom, spôsobuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu nemohlo spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľovi z uzatvorenej Zmluvy o úvere vzniknúť ani právo na vyplnenie blankozmenky, z čoho vyplýva, že ak aj zmenka bola vyplnená, nevzniklo remitentovi právo na jej vyplnenie a tiež nie je možné na základe takto vyplnenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Okrem toho aj v prípade, ak by Zmluva o úvere bola platná, právo na vyplnenie blankozmenky nemohlo vzniknúť, nakoľko dohoda o vyplnení zmenky nebola so žalovaným individuálne dohodnutá, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere použitie zmenky pri spotrebiteľských úveroch nebolo vylúčené. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak za nesplnenie záväzku pripúšťa možnosť veriteľa domáhať sa od spotrebiteľa zaplata neprimerane vysokej sumy (úrok 0,25 % denne) ako sankcie spojené s nesplnením záväzku. Rovnako tak rigidná aplikácia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v znení účinnom do 23.12.2015 by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv, a preto sa jedná o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. Prijatím zmenky ako zabezpečovacieho prostriedku preniesol dodávateľ povinnosť niesť dôkazné bremeno na spotrebiteľa. S poukazom na uvedené je potrebné ustáliť, že celá dohoda o vyplňacom práve blankozmeniek je neplatná, a preto nemohlo vzniknúť pôvodnému remitentovi právo na vyplnenie blankozmenky, a teda blankozmenka sa vôbec nestala zmenkou a pôvodný remitent nemal práva a povinnosti zo zmenky, preto ich ani nemohol indosamentom previesť na žalobcu.

V kontexte s vyššie uvedeným je výkon práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka, ako aj so Zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienok zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6, 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 01.01.2008 do 31.12.2010.

Neopomenuteľnou je i skutočnosť, že predloženú zmenku veriteľ nemohol podľa § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch prijať ani ako zabezpečovací inštitút, pretože zmenka bola vyplnená podstatne vyššou zmenkovou sumou než pripúšťa uvedené ustanovenie zákona. Veriteľ smel podľa zákona prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak šlo o zabezpečovacia zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva v výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. V tomto prípade právny predchodca žalobcu zákonný limit zmenkovej sumy nerešpektoval a zmenku, napriek výslovnému zákazu, prijal a následne ju previedol na žalobcu, teda bola vystavená v rozpore s vnútroštátnym právnym poriadkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru nielen o neplatnosti Zmluvy o úvere, ale aj o neplatnosti dohody o vyplňacom práve a taktiež o nemožnosti predloženia zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu, preto ani žalobca, ktorý zmenku nadobudol rubopisom, nemohol sa na základe nej domáhať vyplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom, a preto súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní mu trovy nevznikli, ako ani ich nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre v 2 písomných vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Leviciach, dňa 24. júna 2016